

Landsbygds- och
infrastrukturdepartementet

li.remissvar@regeringskansliet.se

Remiss om slutbetänkandet En ny viltförvaltningslagstiftning

Er beteckning: LI2026/00074

Sammanfattning

Länsstyrelsen tillstyrker en stor del av förslagen till ny lagstiftning och lämnar samtidigt en del kommentarer och förslag på justeringar. Länsstyrelsen avstyrker den del i förslagen som avser att skilja ut bestämmelser om skydds jakt på vilda däggdjur som inte är unionsrätligt skyddade, och anser att det kan hanteras genom en skrivning som täcker in allt vilt. Länsstyrelsen vill vidare starkt poängtera behovet av att följa utvecklingen av behovet av resurser för länsstyrelserna.

Länsstyrelsens synpunkter

Länsstyrelsen lämnar inga synpunkter på de förslag som inte framgår nedan.

Avsnitt 1.1 Förslag till viltförvaltningslag

1 kap. Definitioner

Länsstyrelsen tillstyrker förslagen.

2 kap. 2 §

Länsstyrelsen föreslår att ordet *fastighetsägaren* i andra stycket justeras till *fastighetsägaren eller arrendatorn eller den som agerar på uppdrag av denne*. Detta för att möjliggöra att uppdrag kan lämnas till annan person samt att även en jordbruksarrendator till exempel får bedriva skrämsel efter fåglar som orsaka skada på arrendatorns gröda.

2 kap 5 §

Länsstyrelsen föreslår att skrivningen ändras till "Om vilt har skadats vid jakt, ska jägaren *ansvara för* att snarast genomföra de åtgärder som behövs för att viltet ska kunna spåras upp och dödas(...)". Detta för att förtydliga att jägaren har ansvaret men kan lämna ett uppdrag till till exempel ett eftersöksekipage.

3 kap. 2 §

Länsstyrelsen anser att det bör förtydligas vilka områden som avses med kronopark. Detta för att det till exempel ska vara tydligt för en fastighetsägare eller köpare av fastighet om fastigheten omfattas av kronoparken och därmed att fastighetsägaren inte har jakträtt.

3 kap. 4 § Jakt på allmänt vatten

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget att ansökningsförfarande hos länsstyrelsen om jakt på allmänt vatten ska ersättas med anmälningsskyldighet till jaktkortsregistret.

Länsstyrelsen föreslår vidare att det blir obligatoriskt att rapportera fällt vilt i syfte att staten ska kunna följa upp jakten. Förslagsvis bör en sådan skyldighet föras in i 5 kap. viltförvaltningsförordningen.

3 kap 10 § Rätt till skydds jakt på någon annans jaktområde

Länsstyrelsen föreslår att begreppet *gård* förtydligas ytterligare i lagen eller förordningen. Detta då vår erfarenhet är att begreppet upplevs otydligt och kan tolkas vidare än det som avses enligt utredningen.

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget att det i viltförvaltningslagen endast finns den övergripande regleringen om skydds jakt på enskilda initiativ på någon annans jaktområde. Det förenklar eventuella förändringar när bestämmelsen istället placeras i förordningen. Länsstyrelsen anser också att de förtydligande förslagen att jakt även får ske på insidan av en bostad eller i trädgård även om jägaren inte bor på platsen, är lämpliga.

4 kap 3 § Älgförvaltningsområden och älgförvaltningsplaner

Länsstyrelsen ställer sig frågande till varför det på lagnivå i 3 § inte anges vilken myndighet som ska inrätta älgförvaltningsområden och älgförvaltningsgrupper. I 4 - 9 § samma kapitel anges att det är länsstyrelsen som ska fatta beslut om jakt efter älg och kronhjort.

Paragraferna bör ensas till att antingen bemyndiga regeringen eller ange att länsstyrelsen är beslutande för samtliga beslut i 3 - 9 §§.

Länsstyrelsen bedömer att det är positivt att det föreslås att det i lagen anges att älgförvaltningsområden och älgförvaltningsgrupper ska inrättas.

4 kap 4-9 §§ Populationsreglerande jakt på älg och områden för älgjakt

Länsstyrelsen anser att rubriken bör kompletteras med *kronhjort och kronhjortsjakt* eftersom bestämmelser om kronhjort föreslås under rubriken, i 6-9 §§.

4 kap. 4 §

Länsstyrelsen föreslår att det sedan lång tid inarbetade begreppet licensområde behålls. Vi anser att begreppet *tilldelningsområde* är alltför långt och krångligt även om det är mer beskrivande.

4 kap. 7-8 §§

Länsstyrelsen bedömer att det är positivt att bestämmelserna för kronhjort görs så lika som möjligt som för älg. Detta både förenklar förståelsen för systemet och underlättar länsstyrelsernas handläggning av ärenden.

6 kap. 2 § Myndighets rätt att avliva vilt och avlivning av djurskyddsskäl

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget.

6 kap. 3 § Avlivning av djurskyddsskäl

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget och instämmer i förtydligandet att vilt även får sökas efter.

Länsstyrelsen föreslår vidare att vem som helst ska ges möjlighet, oavsett jakträttshavare, att ta hem skadat vilt för rehabilitering i högst 48 timmar, eller lämna till vilt till viltrehabiliteringsanläggning. I dagsläget måste jakträtthavare kontaktas innan viltet får tas från platsen. Detta motverkar syftet att kunna hjälpa skadat vilt och snabbt påbörja en rehabiliteringsprocess. Förslagsvis ska jakträttshavare inte behöva kontaktas innan viltet flyttas från platsen, utan inom till exempel 24 timmar. Rehabiliteringen ska vara föregående kontakten med jakträttshavaren.

6 kap. 4 § Skyddsjakt på myndighets initiativ

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget. Det är framförallt positivt att möjligheten att besluta om skyddsjakt för att förebygga allmänfarlig djursjukdom förtydligas samt att mufflon inte är undantagna i bestämmelsen.

7 kap. 5-7 §§ Tillsyn

Länsstyrelsen bedömer att det kan förtydligas ytterligare vilken myndighet som har tillsynsansvaret och som utser jaktkontrollanter. Länsstyrelsen tillstyrker i övrigt. Det är lämpligt att Länsstyrelsen som utövar djurskyddstillsyn också utövar tillsyn på hållande av vilt i vilthägn. Det är också lämpligt att tillsynsansvaret för vilthägn förtydligas så som föreslås.

9 kap. Sanktionsavgifter

Länsstyrelsen instämmer med utredningens förslag om sanktionsavgifter och anser att länsstyrelsen har goda förutsättningar att besluta om sådana avgifter.

Länsstyrelsen instämmer vidare i utredningens bedömning att ytterligare utredning krävs för att föreslå vilka regler som bör omfattas av sanktionsavgiftssystemet men att underlåtenhet av anmälningsskyldighet eller betalning av avgifter kan vara förslag på bestämmelser som omfattas av sanktionsavgift.

10 kap. 1 § Överklagande

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget att beslut enligt viltförvaltningslagen överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

10 kap. 2 § Miljöorganisationers rätt att överklaga

Länsstyrelsen tillstyrker. Bestämmelserna blir med skrivningen tydligare jämfört med idag.

10 kap. 3 § Handläggning i domstol

Länsstyrelsen tillstyrker. Länsstyrelsen anser att skyndsam hantering fortsatt bör gälla.

10 kap. 4 § Verkställighetsförordnande

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget.

Avsnitt 1.3 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Länsstyrelsen instämmer i utredningens förslag om att införa en ny bestämmelse i 18 kap. 16 § andra stycket 3 offentlighets- och sekretesslagen.

Länsstyrelsen vill dock poängtera att förslaget inte får bli hämmande för Länsstyrelsens hantering av uppgifter i handläggningen av ärenden. Länsstyrelsen har behov av att kunna lämna ut kontaktuppgifter till älgskötselområdets företrädare till t.ex. markägaren och jakträttshavare som vill ansluta sitt område till ett älgskötselområde så att denne kan ta kontakt med området och ansöka till länsstyrelsen. Det kan också handla om att en skadedrabbad behöver kontakt med ett älgskötselområde för att kunna få hjälp med jaktliga åtgärder.

Avsnitt 1.6 Förslag till viltförvaltningsförordning

2 kap. 3-12 §§ Populationsreglerande jakt på älg och områden för älgjakt m.m.

Länsstyrelsen tillstyrker förslagen.

Länsstyrelsen bedömer att det är positivt att bestämmelserna för kronhjort görs så lika som möjligt som för älg. Detta både förenklar förståelsen för systemet och underlättar länsstyrelsernas handläggning av ärenden.

Länsstyrelsen ser också positivt på förslagen att vissa regler ska framgå av förordningen och inte i lag eller föreskrifter och instämmer i utredningens motivering till detta.

2 kap. 16 §

Länsstyrelsen föreslår att länsstyrelserna bemyndigas att efter samråd med berörd länsstyrelse besluta att kronhjortsskötselområden får registreras även i angränsande län, efter samråd med berörd länsstyrelse. Detta kan framgå som ett bemyndigande i 2 kap. 16 § alternativt ges i uppdrag till Naturvårdsverket att ange i föreskrifter. Länsstyrelsens motivering är följande. Det finns ett stort behov av samförvaltning av klövvilt. Vilken länsstyrelse som har ansvar att registrera älgjaktområden avgörs av vilket älgförvaltningsområde som huvuddelen av det aktuella området eller fastigheten ligger i, oavsett vilket län som

området ligger i. Detta enligt 8 § Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2011:7). Däremot finns inget bemyndigande för länsstyrelserna att registrera kronhjortsskötselområden i andra län. Detta förhindrar en samförvaltning av älg och kronhjort eftersom länsgränsen alltid är avgörande för vilken länsstyrelse som kan registrera ett område. Mot den bakgrunden är det viktigt att regelverket för älg och kronhjort även likställs på denna punkt, antingen genom bemyndigande till länsstyrelserna i 2 kap. 16 § eller bemyndigande samt uppdrag till Naturvårdsverket att föreskriva om regelverk för kronhjort.

3 kap. 18 § Populationsreglerande jakt på vissa sälar

Länsstyrelsen har inga synpunkter på förslagen.

3 kap. 21 § Bemyndigande till Naturvårdsverket att meddela föreskrifter

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget.

4 kap. 1 § Skyddsjakt på klövvilt och vissa andra vilda däggdjur

Länsstyrelsen avstyrker förslaget att skilja ut vilda däggdjur som inte är unionsrättsligt skyddade från övrigt vilt. Länsstyrelsen lämnar här samma svar som i remissen över delbetänkandet och anser att den föreslagna förändringen motverkar ambitionen att främja en fungerande flerartsförvaltning av klövvilt. I utredningen beskrivs,

”Exempelvis kan färre fastighetsägare välja att ha sina marker registrerade i skötsel- eller licensområden om möjligheterna att jaga älg och kronhjort genom skyddsjakt ökar.”

Länsstyrelsen anser att förvaltningen av klövvilt ska ske genom jakt under ordinarie jakttid och i samverkan, inte huvudsakligen genom skyddsjakt.

Begreppet ”allvarlig skada” är ett väl inarbetat begrepp och idag beviljas skyddsjakt på klövvilt generöst enligt direktiv och utslag i överprövning av Naturvårdsverket.

Att göra en förändring där länsstyrelserna ska handlägga ärenden som i stor omfattning endast kan bifallas är inte i linje med kostnadseffektiv myndighetshantering. Om behovet av skyddsjakt anses vara större än möjligheterna idag så bör lättnaderna läggas i de delar av bestämmelserna som rör skyddsjakt på enskilda initiativ. Detta både för att minska administrationen, främja

flerartsförvaltning av klövvilt och underlätta för den som behöver skyddsjaga.

Länsstyrelsen anser det viktigt att om förändringar görs att skyddsjakt vid behov kan beviljas både efter ansökan och på myndighetens egna initiativ.

4 kap. 2 § Skyddsjakt på unionsrättsligt skyddade viltarter

Länsstyrelsen anser att bestämmelsen ska omfatta allt vilt mot samma bakgrund som motiveringen till vårt svar på 4 kap. 1 §.

Länsstyrelsen vill vidare poängtera att Fågeldirektivets undantag är mer begränsat än art- och habitatdirektivets och därför kan inte skador på *annan egendom* utgöra skäl för skyddsjakt efter fåglar. Det återspeglas dock inte i den nuvarande svenska lagstiftningen.

Länsstyrelsen tillstyrker i övrigt.

4 kap. 3 § Skyddsjakt på rovdjur

Länsstyrelsen tillstyrker förslagen.

4 kap. 4 § Skyddsjakt på säl

Länsstyrelsen bedömer att det i bestämmelsen bör införas en möjlighet för Naturvårdsverket att kunna delegera till länsstyrelserna att i samverkan besluta om skyddsjakt på säl om det av olika skäl anses lämpligt. Länsstyrelsen har i övrigt inga synpunkter.

4 kap. 5 § Skyddsjakt på myndighets initiativ

Länsstyrelsen tillstyrker och bedömer att länsstyrelserna kommer att kunna ansvara och hantera fler arter och situationer såsom utredningen föreslår.

4 kap. 6 § Skyddsjakt på enskilds initiativ

Länsstyrelsen tillstyrker men föreslår att bilaga 4 kompletteras med text om att det krävs att det inte finns någon annan lämplig lösning för del a 12-24 och del b 5. Länsstyrelsen bedömer att regelverket i övrigt tydliggörs med den uppdelning och förtydligande text som föreslås.

4 kap. 7-8 § Skyddsjakt på enskilds initiativ, rovdjur

Länsstyrelsen tillstyrker förslagen.

4 kap. 10 § Skydds jakt på enskilds initiativ

Länsstyrelsen tillstyrker men önskar förtydligande över huruvida Länsstyrelsen kan vidta åtgärder på myndighets initiativ. Paragrafen är placerad under rubriken skydds jakt på enskilds initiativ vilket ger intrycket av att länsstyrelsen endast kan vidta åtgärder efter att enskild bett om eller begärt länsstyrelsens hjälp. Särskilt i ärenden kring åtgärder mot rovdjur bör det vara tydligt att myndigheten kan vidta åtgärder på myndighets initiativ.

5 kap. 1 samt 16 §§ Undantag från jakttid på dygnet

Länsstyrelsen föreslår att det övervägs att tillåta jakt dygnet runt efter dovhjort i län eller områden med täta stammar och stora problem med dovhjort i framförallt jordbruksgrödor samt trafik. Detta mot bakgrund av att det i flera län finns behov av att bedriva jakt dygnet runt efter dovhjort i syfte att förhindra skador. Naturvårdsverket har underlättat möjligheten att använda lampa, mörkersikte m.m. enligt gällande regler (2 kap. 19 § Naturvårdsverket föreskrifter (NFS 2023:8) om vapen, vapentillbehör och ammunition för jakt). Det krävs dock ett beslut från länsstyrelsen om undantag för jakt nattetid för att möjligheten ska kunna nyttjas under dygnets mörka timmar. Flera länsstyrelser har beslutat om generösa möjligheter att bedriva jakt efter dovhjort nattetid i delar av länen, som till exempel Länsstyrelsen i Kalmar län beslutat för Västerviks kommun. En förenkling kan göras genom att detta undantas redan i viltförvaltningsförordningen i berörda län. Vilka län eller kommuner som ska undantas kan ingå i Naturvårdsverkets regelbundna jaktidsöversyn enligt 16 kap. 1 §.

5 kap. 3-4 §§ Villkor i beslut om jakt

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget och bedömer att det förtydligar reglerna. För att göra regleringen ännu tydligare kan 3 § kompletteras med hänvisningar till relevanta paragrafer.

5 kap. 7 §§ Anmälan till jaktkortsregistret om jakt på allmänt vatten och i Sveriges ekonomiska zon

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget att ansökningsförfarande hos länsstyrelsen om jakt på allmänt vatten ska ersättas med anmälningsplikt till jaktkortsregistret.

5 kap. 8-11 § Skyldighet att anmäla jaktresultat

Länsstyrelsen tillstyrker men vill samtidigt poängtera kopplat till 8 §, att det i dagsläget oftast är en företrädare för älg- och

kronhjortsjaktområden som förmedlar rapporter om jaktresultat till Länsstyrelsen, inte jaktledare för varje jaktlag.

Länsstyrelsen föreslår vidare att det införs en skyldighet att anmäla jaktresultat efter jakt på allmänt vatten. Detta i syfte att kunna följa upp jakten på allmänt vatten.

5 kap. 13 § Skyldighet för myndigheter att rapportera uppgifter
Länsstyrelsen tillstyrker. Det är bra att det förtydligas att uppgifter ska rapporteras och kan inhämtas.

5 kap. 16 § jakt på allmänt vatten

Länsstyrelsen tillstyrker att länsstyrelserna ges rätt att föreskriva, eller i det enskilda fallet besluta om, tidsmässiga eller geografiska inskränkningar i den jakt som får bedrivas på allmänt vatten.

6 kap. 4 § Vapen och andra jaktmedel

Länsstyrelsen föreslår att 4 § förses med rubrik för att tydliggöra att den endast gäller vid beslut om björn, om det är så bestämmelsen ska tolkas.

7 kap. 3 § Rullstolsburna personers jakt från motordrivet fordon

Länsstyrelsen bedömer att det är svårt att ta ställning till förslaget. Utredningens förslag – om att en rullstolsburen person med bestående rörelsehinder ska få genomföra jakt på allt vilt från ett stillastående motordrivet fordon – kräver, som utredningen konstaterar, att terrängkörningslagstiftningen ändras. Av utredningen framgår inte vilka ändringar som är nödvändiga. Det är därför svårt för länsstyrelsen att ta ställning till förslaget och komma med synpunkter på eventuella konsekvenser. Det finns dessutom en risk för att syftet med förslaget inte uppnås i sin helhet om terrängkörningslagstiftningen inte ändras eftersom det bör vara jakt från stillastående motordrivet fordon i terräng – och inte från väg – som är förutsättningen för att öka rörelsehindrades möjlighet att jaga från skjutplatser även i terräng. Rörelsehindrades möjlighet att jaga från motorfordon från väg underlättas med förslaget.

7 kap. 4 § Beslut om undantag för jakt från motorfordon

Länsstyrelsen tillstyrker. Det är lämpligt såsom föreslås i betänkandet, att bestämmelsen kompletteras jämfört med idag att det krävs särskilda skäl för att undantag ska medges från

huvudregeln att jakt inte får genomföras från eller med hjälp av motordrivna forskaffningsmedel.

8 kap. 8 § Bemyndigande gällande användning av hund vid jakt, jaktträning och jaktprov

Länsstyrelsen föreslår att den nationella myndigheten, istället för länsstyrelserna, i vissa fall bemyndigas kunna besluta om undantag. Skälen är följande. Utredningen föreslår i 8 § att länsstyrelserna fortsatt ska kunna besluta om undantag i enskilda fall gällande hundanvändning. Länsstyrelsen anser att beslut som kräver regional kunskap och anpassning, i grunden bör ligga på länsstyrelserna. Länsstyrelserna får dock återkommande ansökningar om undantag från hundanvändning från nationella organisationer som har verksamhet i flertalet län. I sådana fall behöver organisationerna ansöka till respektive länsstyrelse och länsstyrelserna behöver fatta enskilda beslut, ofta i samråd med varandra och ofta likalydande beslut som sällan kräver en regional anpassning. Ett förenklat förfarande för parterna är att den nationella myndigheten kan besluta om undantag gällande ansökningar som omfattar flera län.

Länsstyrelsen vill även uppmärksamma på att hänvisningen i 8 kap. 8 § till 6 kap. 3 § troligen är felaktig.

9 kap. Vilt i hägn

Länsstyrelsen anser att begreppet ”vilt som anses hållas av människan” som framgår av 4 och 5 §§ bör förtydligas. Nuvarande skrivning gör att vilt under olika tider på året och under olika förutsättningar som till exempel torka, eller stor reproduktion kan komma att klassas om under året och därmed ej vara jaktbara tidvis.

Länsstyrelsen föreslår vidare att det bör göras ett tillägg i 9 kap. om att klövvilt av frilevande vilt som tar sig in i vilthägn med klövvilt bör kunna jagas om ingen annan lämplig lösning finns. Detta för att kunna agera snabbt vid risk för smitta till hållna djur.

Vidare anser Länsstyrelsen att ett stycke om tillgänglighet för allmänheten bör läggas till där det framgår att ett vilthägn ska göras tillgängligt för allmänheten.

10 kap. Viltolyckor, avlivning av vilt och vilt som tillfaller staten

Länsstyrelsen anser det viktigt att det tydligt framgår att avlivning får ske på annans mark. Länsstyrelsen föreslår att om jakt sker för att avliva skadat vilt på annans mark ska markägare-, eller om markägare inte kan nås, polis informeras. Då det i vissa fall kan ta

lång tid eller vara omöjligt att få tag på markägaren kan det göra arbetet lättare och snabbare genomfört med möjligheten att informera polis i stället för markägare. Förslagsvis får då polisen göra bedömningen om jakten får fortskrida och sedan får polisen ansvar att kontakta markägare.

11 kap. 3 § Jakt av naturvårdsskäl

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget med möjlighet för Länsstyrelsen att kunna besluta om jakt av naturvårdsskäl och bedömer att ansvaret kan ligga på länsstyrelserna som har den regionala och lokala kunskapen om hur populationer påverkas. Länsstyrelsen ser dock behov av nationell vägledning för sådan jakt för att likrikta besluten i landet.

12 kap. Förvaltningsplaner för vilt, rovdjursinventering och viltförvaltningsdelegationer

Länsstyrelsen instämmer i utredningens förslag att införliva bestämmelserna om förvaltning av de stora rovdjuren samt viltförvaltningsdelegationen i viltförvaltningsförordningen. Detta förenklar läsbarheten av regelverket.

14 kap. 1 § Tillsyn

Länsstyrelsen bedömer att avsnittet bör utvecklas med tydliggörande kring vilken myndighet som har ansvar för jakttillsyn. Det framgår av 1 § att jaktkontrollant förordnas av länsstyrelsen. Utredningen konstaterar i avsnitt 9.2.2 att det är jakttillsynsmän som har det primära ansvaret för tillsyn över efterlevnaden av jaktlagen och de föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen. Det beskrivs vidare att jakttillsynen i Sverige har kritiserats för att inte vara tillräckligt omfattande. Länsstyrelsen bedömer att en del av bakgrunden till detta är att det i lagstiftningen inte är tillräckligt tydligt vilken myndighet som har ansvar för att bedriva tillsyn. Kapitel 14 och 1 § i viltförvaltningsförordningen skulle kunna utvecklas med en sådan beskrivning. Länsstyrelsen konstaterar samtidigt att en översyn av tillsynen inom viltförvaltningen ligger utanför utredningens uppdrag. Länsstyrelsen bedömer vidare att i det fall länsstyrelserna ska ansvara för all tillsyn inom jaktområdet krävs ytterligare resurser.

14 kap. 6-7 § Sanktionsavgifter

Länsstyrelsen instämmer med utredningens förslag om sanktionsavgifter och anser att länsstyrelsen har goda förutsättningar att besluta om sådana avgifter.

Länsstyrelsen instämmer vidare i utredningens bedömning att ytterligare utredning krävs för att föreslå vilka regler som bör omfattas av sanktionsavgiftssystemet men att underlåtenhet av anmälningsskyldighet eller betalning av avgifter kan vara förslag på bestämmelser som omfattas av sanktionsavgift.

14 kap. Ytterligare förslag om tillägg avseende tillsyn av vilthägn
Länsstyrelsen föreslår att krav på nedmontering, tidsfrist för nedmontering, samt vite om nedmontering ska specificeras om hägnet tas ur bruk för beslutat vilt.

15 kap. Överklagande, handläggning i domstol samt verkställighet och ändring av beslut

Länsstyrelsen tillstyrker förslagen.

Avsnitt 14.3.2 Konsekvenser för länsstyrelserna

Utredningen bedömer sammantaget att arbetsinsatserna för länsstyrelserna bör öka i viss utsträckning men ändå kunna hanteras inom befintliga ramar. Utredningen bedömer vidare att det är viktigt att regeringen följer utvecklingen och har dialog med länsstyrelserna om eventuella resursbehov. Länsstyrelsen vill starkt poängtera behovet av att följa utvecklingen för länsstyrelserna.

Allmänna synpunkter

Länsstyrelsen bedömer att utredningens förslag på ny viltförvaltningslag och viltförvaltningsförordning innebär en bättre och tydligare struktur. Länsstyrelsen instämmer också i utredningens förslag att införliva bestämmelserna om förvaltning av de stora rovdjuren samt viltförvaltningsdelegationen i viltförvaltningsförordningen. Detta förenklar läsbarheten av regelverket.

Kontaktuppgifter

Välkommen att kontakta Länsstyrelsen för frågor på telefon 010-223 80 00 eller via e-post kalmar@lansstyrelsen.se. Ange ärendets diarienummer 1358-2026 i ämnesraden för e-post.

De som medverkat i beslutet

Beslut i detta yttrande har fattats av landshövding Allan Widman med vilthandläggare Johanna Månsson Wikland som föredragande. Enhetschef Fredrik Ustrup, länsjurist Emma Karlsson samt vilthandläggarna Mattias Persson och Tomas Melin har medverkat i beslutet.

Denna handling har godkänts digitalt och saknar därför namnunderskrift.

Kontaktuppgifter till Länsstyrelsen

Kontakta oss via e-post kalmar@lansstyrelsen.se, postadress Länsstyrelsen Kalmar län, 391 86 Kalmar, eller ring vår växel 010-223 80 00.

Vår webbadress är lansstyrelsen.se/kalmar.

Du kan läsa om hur Länsstyrelsen behandlar personuppgifter på Länsstyrelsens webbplats:

www.lansstyrelsen.se/kalmar/personuppgifter

Kopia till

Landsbygds- och infrastrukturdepartementet
li.fjr@regeringskansliet.se